

La precisió

Recordem els versos finals del cèlebre «Nocturn per a acordió», de Salvat-Papasselt: que són de tants colors/ com la mar sota el sol:/ que no li calen veles. Qui sap, si havien de redactar el darrer d'aquests versos, quants el resoldrien amb la frase següent: «que no precisa veles». Perquè aquest és l'ús que veiem que molts fan encara del verb precisar, com a equivalent de caldre o bé, segons l'estructura de la frase, de necessitar o exigir, és a dir, expressant, en tot cas, la necessitat d'alguna cosa o l'obligació de fer-la.

Però precisar, en català, no vol dir sinó «determinar amb precisió», talment com ésser precís no significa sinó «ésser exacte o just, no imprecís o vague», i precisió només té el significat de «determinació exacta o estricta», contràriament al que s'esdevé en castellà, en què el substantiu corresponent, «precisión», acumula al sentit que acabem d'indicar per a precisió el significat equivalent a «necessitat, obligació, exigència imperiosa, peremptòria», cosa que comporta l'ús del verb «precisar» i de la locució «ser precís», amb el valor que en català tan escaientment expressem per mitjà del verb caldre.

Cal, doncs, (no «és precís») que hom arribi a desempallegar-se definitivament de la influència d'aquests models. Hem parlat abans, en indicar els equivalents correctes de precisar quan no s'usa significant «determinar amb precisió», de l'estructura de la frase. Efectivament, en frases com «No precisa que vinguis» o «Precisa anar-hi aviat», trobaríem l'equivalència correcta adequada en el verb caldre: No cal que vinguis o Cal anar-hi aviat. Però en frases com «La cultura precisa el suport estatal» o «Es un joc que precisa molta habilitat», recorriem, per tal d'esmenar la incorrecció, a diversos verbs transitius: «La cultura necessita el suport estatal, Es un joc que requereix molta habilitat. I, encara, caldria no oblidar els verbs exigir, demanar i, fins i tot, en algun cas, suposar.

Es cert, tanmateix, que el Diccionari Fabra admet la locució tenir precisió (de fer alguna cosa) significant «ésser indispensable», locució, però, que la Gran Enciclopèdia Catalana ha jutjat oportú de no recollir.

Albert Jané